

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminăriei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Aprilie v. 1889

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnătate atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utaleány* — *Post-Anweisung*).

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual prelungirea localității unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonatori vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fâșiile, în cari li s'a trimis diarul până acum.

Administrațiunea diarului „Tribuna“.

Alegerea de episcop în Caransebeș.

Primim următorul raport din Caransebeș:

Într'un timp, când guvernul țării și societatea maghiară prin purtarea lor agresivă față de naționalitățile conlocuitorilor provoacă casuri ca cel din Eresi, când bărbați luminați și de poziție independentă se fac codârșite la secură, cu care maghiarimea neaoșă și neofită se opintesc să doboare la pământ trunchiul naționalităților; când bizantinismul, acel venin roșător la năravurile societății, e alimentat încă de o cultură indoelnică; alegerea capului bisericesc al unei eparchii capătă o importanță deosebită și se face cu mult mai grea.

Au fost prin urmare foarte firești emoțiunea și îngrijirea, care cuprinsese spiritele acestei eparchii la moartea fericitului episcop Ioan Popasu. Firești au fost, n'au fost însă destul de întemeiate, pentru că era de prevedut, că un sinod eparchial, care numără între membrii sei pe un Dr. Alexandru Mocsonyi, Vincențiu Babeș, Coriolan Bredeanu și alți bărbați de netăgăduită valoare, va sălăși se deslege greaua problemă spre mulțumirea nu numai a fiilor acestei eparchii, ci și a tuturor Românilor doritori de binele și progresul neamului lor.

Și acum, după ce sinodul electoral a săvârșit actul alegerii, noi fiii acestei diocese sântem mișcați de bucurie, ba aș putea dice încântați de rezultat, pentru că persoana alesului este cea mai

înaltă garanță pentru progresul diocesei și împlinirea tuturor așteptărilor legitime.

Decursul sinodului electoral e următorul:

Sedința I.

După celebrarea sfintei liturgii și a parastasului pentru neuitatul și de vecnică memorie arhiepiscopul Ioan Popasu și după invocarea Spiritului Sfânt, la care a oficiat I. P. S. părintele metropolit cu numeroasă asistență de protopresbiteri, a urmat deschiderea sinodului extraordinar electoral. De-oare-ce după săvârșirea amintitelor acte ale cultului dădese I. P. S. S. părintele metropolit s'a depărtat din catedrală, s'a exmis o deputație de 6 membri, parte din cler, parte mirenii, ca să invite pe I. P. S. S. părintele metropolit să binevoască a lua parte la sinod și a-l conduce.

La intrarea sa în catedrală, înaltul prelat a fost respectuos salutat de membrii sinodului și de o mulțime imensă, precum de numeroasă, pe atât și de distinsă și care se compunea din creștinii tuturor claselor societății.

I. P. S. S. metropolitul, ocupând fotoliul presidențial și constatând, că sinodul e capabil de a aduce decise valide, declară ședința de deschisă prin o cuvântare cam de următorul cuprins:

„Venerabil sinod!“

„Acel bărbat, care dela începutul vieții noastre bisericesci a stat totdeauna în încordată lucrare, care a conlucrat la redobândirea independenței bisericesci, ba mai 1/4 de secol a și condus destinele unei diocese cu tărie neînfrântă, a fost totdeauna devotat bisericii; bunul, înțeleptul și activul episcop Ioan Popasu a încetat din viață.“

„Deoare-ce însă eu, ca capul metropoliei, conform prescrierilor statutului am datorința de a îngrijii, ca vacantul scaun episcopesc să se reînțelească, de aceea având în vedere termenul de 3 luni prescripționat prin statut și având în vedere și sărbătorile cele mari, care sânt foarte apropiate, și în urmă având în vedere sinodul ordinar eparchial, care trebuie să se întrunească la Dumineca Tomii, am propus, ear' consistorul eparchial de aici a primit, ca ziua alegerii noului epp. să se pună pe 26 Martie st. v. a. c.“

Înaltul vorbitor apelează apoi la devotamentul membrilor pentru cauzele bisericesci, la prudența lor, provocându-i să chibzuească astfel, încât rezultatele acestei adunări de față să corespundă atât intereselor bine înțelese ale bisericii, cât să întîmpine și înalta aprobare a Monarhului, pe care Dumnezeu l'ie încă mulți ani; și se adresează în urmă cu o rugăciune către Părintele tuturor, ca cu înalta Sa înțelepciune să lumineze pe membrii acestui sinod și să-l conducă.

După cuvântarea aceasta, primită cu entuziasm „Să trăiască“, dl deputat Vincențiu Babeș luând cuvântul, mulțumesc în numele

sinodului înaltpreasfințit Sale pentru bunăvoința ce a arătat, venind și conducând însuși în persoană actul alegerii, propune apoi, ca cuvântarea de deschidere să se inducă în înțregul sau cuprins în protocolul ședinței și totodată să se iee un conclud, prin care să se eternizeze numele binemeritatului defunct.

Toate aceste propuneri fiind primite din partea sinodului, consistorul eparchial plenar prezintă un raport, în care arată cazul morții episcopului diocesan și activitatea consistorului pe timpul vacanței. Apoi raport, în partea sa privitoare direct la actul alegerii se ia la cunoștință, ear' în privința părții sale, unde se ocupă de inventura după episcopul răposat, se hotărăse a o transpune sinodului eparchial ordinar spre competență afacere.

Tot acel consistor transpune actele alegerilor supletorii întemplate în 2 cercuri preoțesci și 6 mirenesi. Actele se predau unei comisii verificatoare. Cu aceste s'a ridicat prima ședință, anunțându-se proxima pe 7 oare seara.

Sedința a II-a.

Aceasta s'a ținut în sala mare a comunității de avere. La intrarea în sală, I. P. S. S. metropolitul a fost întâmpinat cu „Să trăiască“. Deschidând ședința, s'a trecut la obiectul pus pe această ședință, la verificarea membrilor nou aleși.

Înainte de a trece la însuși verificarea înaltul presidiu declară, că aceasta cade în competența presidiului ordinar al consistorului, și provoacă deci pe P. C. S. părintele Filaret Musta, protosingel, a ocupa presidiul. După verificarea membrilor se hotărăse timpul pentru ținerea însuși actului de alegere pe ziua următoare, pe Luni la 10 oare a. m., și se închide ședința.

Înainte de încheierea ședinței deputatul C. Rădulescu reacează pe dd. deputați, ca după depărtarea I. P. S. S. a părintelui metropolit să rămână în sală la o conferință.

Sedința ultimă.

Luni la 10 oare s'a săvârșit însuși actul alegerii. Ca același respect și entuziasm ca la celelalte ședințe a fost salutat la sosirea sa în catedrală — locul unde s'a săvârșit alegerea, — I. P. S. S. metropolitul. Îndată după deschiderea ședinței s'a urmat la alegere. După ce s'a lăsat timp deputaților să-și pregătească sedulele și după ce s'au ales doi bărbați de încredere, s'a făcut votarea secretă. Rezultatul stralucit ce l'am comunicat redacțiunii și pe cale telegrafică a fost: archimandritul Nicolae Popea, 52 voturi, protosingelul Ioșif Goldiș 3 voturi. Tot publicul present a rămas deplin satisfăcut de acest rezultat și toți voiau să știe, că cine sânt acei 3, care au conturbat încăta această armonie frumoasă.

După anunțarea rezultatului decătră înaltul presidiu și după alegerea unei comisii, care să verifice protocolul acestei ședințe, a urmat încheierea sinodului. În vorbirea sa de încheiere înaltul prelat și-a exprimat încă-

tarea despre rezultat, a accentuat ținuta sa de a nu ingera cătuși de puțin la actul alegerii și a mulțumit pentru spriginul ce dd. deputați i-au dat la conducerea actului electoral.

Di protopresbiter dela Verșet Ioan Popovici mulțumesc în numele sinodului I. P. S. S. părintelui metropolit pentru ostenele ce le-a avut, participând în persoană la conducerea actului electoral, și pentru înțeleapta conducere a aceluia.

La 11 oare s'a terminat acest solemn act, dela care toți au plecat ducând cu dinții o adevărată mulțumire sufletească. II.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 30 Martie st. v.

Legea militară în casa deputaților.

În ședința sa de alaltăieri, casa magnaților a luat la desbatere generală proiectul de lege militară. Introducerea desbaterii a format-o raportul comisiei, după care baronul Fejérváry a motivat proiectul și a recomandat spre primire și proiectul de rezoluțiune al deputatului dietal Gajáry. Șul 25 a fost combătut de oratorii conții Antoniu Sztáray, Béla Széchenyi și Antoniu Zichy. Episcopul sâsesc din Sibiu Dr. G. D. Deutsch încă a vorbit și a dis, după raportul diarului „Pester Lloyd“, cam următoarele:

„Având în vedere legea importantă din cestiune, îmi aduc aminte de cuvintele unui sărbătorit poet german: „*Alte Zeiten werden neu*.“ Când la anul 1353 gloriosul rege Ludovic-cel-mare a aprobat vechile drepturi ale ținutului sâsesc din Țeara-Bârsei, a stabilit expres, că atunci când regele conduce armata *ad portas orientales, tunc quilibet eorum iuxta suas facultates, equester vel pedester, propria eorum in pecunia nobiscum profecti tenentur*. (Atunci fiecare după putințele sale trebuie să țină cu noi călare ori pedestru pe chietuile proprii.)

„Nu sună asta ca și o profeție: *ad portas orientales quilibet!* Și legea ce ne stă înainte cuprinde în sine toate puterile de luptă ale țării, ca-și-când spiritul marelui rege ar vorbi din nou către poporul seu în nouă timpuri serioase: *quibet!*“

„Și vechiului apel regal nu-i lipsese răspunsul afirmativ al veacurilor de mai târziu. Un asemenea răspuns a fost acela, când staturile ardealului cu bucurie au ridicat la anul 1722 sancțiunea pragmatică la valoarea de lege, *et regna et provinciae, precum se dice acolo, tum hodie ab augustissima sua caesarea regique Majestate possesae, quam in futuram ditiori suae accessurae, ad mutuam*

et reciprocam defensionem majoremque securitatem in omne aevum nexu indissolubili coalescere et cohaerere valeant atique possint, — pentru-ca fiecare să recunoască etc. etc. Același spirit de prudență diplomatică și de cea mai nobilă iubire de patrie a existat și atunci, când staturile regatului Ungariei în articolul II din 1723 — *jus haereditarium succedendi in Hungariae regnum et coronam etiam in sexum augustae domus Austriae femineum, iuxta stabilitum per sacratissimam Majestatem in aliis quoque suis regnis et provinciis haereditariis ordinem*... *indivisibiliter ac inseparabiliter, invicem et insimul ac una cum regno Hungariae haereditarie possidendis, gendam et gubernandam transferunt*. Din acest principiu luat în sancțiunea pragmatică și-a derivat și recunoscut articolul de lege XII din anul 1867 cu drept cuvânt datorința, că apărarea și menținerea siguranței comune a întregii monarhii este o misiune comună a tuturor părților acesteia. Unul și cel mai însemnat mijloc spre aceasta are să fie legea de față. Cum are să se împlinească misiunea, aceasta este în prima linie greaua datorință a specialiștilor competenți. Ei au propus în cazul de față: Fiecare după putință, călare ori pedestru. Situația europeană, întrebarea de a fi ori de a nu fi va hotărî totmai acolo, unde greutatea novelor datorințe se recunoască și apărăzată adînc și serios. Și tocmai în vederea acestor impregiurări nu pot decât să-mi dau votul pentru legea această. (Aprobări vii).

După ce a mai vorbit contele Anton Szechenyi pentru proiect, ședința s'a încheiat la oarele 2 1/2 după amiazi.

Dacă față cu situația în Sârbia.

O scrisoare oficială ce „Pol Kor.“ primesce din Petersburg expune, că atențiunea cercurilor politice din Rusia e îndreptată mereu asupra formării lucrurilor în Sârbia sub noul regim. Cu privire la eventuala reînțoarcere a reginei Natalia și a exmetropolitului Mihail, guvernul rusesc persistă prelungă o neutralitate completă, pe care o va menține și mai departe. În cercurile rusesi însă se admite, că dacă metropolitul Mihail se va și reînțoarcere ca om particular, metropolitul Teodosie s'ar simți îndemnat a renunța la postul seu. Faima, că ținutul rege Alexandru va face o vizită Țarului în decursul acestei veri, se menține, dar' fără de a fi primit până acum vre-o confirmare autentică.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Felinarul ruginit.

— Poveste. —

A fost ce-a fost, că dacă n'ar fi fost nu s'ar povesti, dice că a fost odată în vremele de demult, precând secolea era încă topor, lupul călă și barna vișcă, a fost o babă bătrână și săracă ca vai de ea.

Baba noastră avea un băiat cam mărisor, să fi fost ce de vre-o 18 ani, dar' cu toate aceste era un strengar de nu-l întreceau strengarii din 7 sate.

Spun vecinii, că baba ar mai fi avut un băiat mai mare, dar' că acesta nu se mai scie decând părăsise casa părintească și că de atunci nu s'a mai auzit nimic de el.

Baba avea multe supărări cu băiatul, îl tot dăscălia, îl înfrunța și de și cu vorbe ca: „Ce va fi de capul tău, dacă eu, adică—măne va trebui să închid ochii, vei ajunge de rușinea neam de neamului tău, cerșitor în ușile oamenilor“, — dar' vorbele babei erau ca mazărea în părete, căci băiatului îi mai plăcea să bată ulițele cu alți strengari, decât să asulte de sfatul părintesc. Baba în necazul ei își mai aducea aminte de băiatul ei cel mare, de care acum o cuprinsese dorul. Își mai aducea ea bine aminte de el, că sēmăna și la graiu și în purtări cu întru fericire pomenitul ei soț, dar' fiind ea bătrână, nu mai ve-

dea bine, și așa își dicea, că chiar dacă s'ar mai întoarce drăguțul de dorul micii sale, nu-l va mai cunoaște, că el decând s'a dus de acasă nu s'a mai reîntors, și de mult de atunci.

Precând se frământa baba cu gândurile aceste, numai ce întră băiatul cu un străin în casă.

Străinul nici una, nici două, merge la babă, ba îi sărută mâna, ba îi dice, că el e băiatul ei cel mai mare și că acum a mai venit pe acasă să vadă, cum mai trăiesc bătrâna lui mamă; dar' mai cu seamă a venit auzind, că fratele seu mai mic e un perde vară, și vrea să facă om de omenie din el, vrea să-l ferească.

Străinul, precum veți vedea d-voastră, a fost omul naibii și nu băiatul babei; dar' baba, fiind ea bătrână și cum nu vedea bine, a crezut cuvintelor străinului, l'a strins la sînul seu cu căldura unei mame și l'a întrebat, dacă nu-i este foame? Străinul i-a răspuns, că e de tot obosit și e și flămînd, îi dăte babei o sumă de bani pentru cumpărarea celor trebuincioase, căci băgase el de seamă, că baba e foarte săracă.

Baba, de bucurie făcuse de mâncare ce scia ea mai bun, și străinul a fost foarte mulțumit cu toate. Așa au trecut vre-o câteva zile, când într-o dimineață străinul îi dăte babei să facă mai mult de mâncare, că lui i-ar trebui merinde de drum pe vre-o 2 zile, că vrea să ducă băiatul până în pădurea din satul vecin, că aici vrea să-și arete multe lu-

cruri bune și folositoare. Baba făcuse după-cum îi dăte străinul.

Străinul și băiatul în ziua următoare des de dimineață își luară ziua bună dela babă și plecară la drum. Cam precând soarele era la mijlocul cerului, sosiră și călătorii nostri în pădure.

Aici se puseră puțin la odihnă, mai îmbucură din merinde și plecară mai departe. Băiatul acum se săturase de călătorie și înțrebă pe străin, dacă n'au ajuns încă la locul de unde au să se întoarcă îndrăgostit. Străinul îi dăte, că încă n'au ajuns, dar' că nu mai au mult și vor sosi.

După mult chiu și vai, numai ce sosiră în mijlocul pădurii, unde li-se și curmă calea prin o poartă de fer, care sta deschisă și care conducea într-o peșteră. Străinul îi dăte acum băiatului să intre pe poarta de fer în peșteră și să se tot ducă pe calea din peșteră până la fundul ei, și aici va da de un felinar ruginit, pe care să-l iee cu multă băgare de seamă și să-l aducă afară. I'a pus la inimă să țină vestmintele strins prelungă trup, pentru-că dacă va atinge părășii auriți ai peșterii chiar și numai cu virful aerimintelor, va fi vai și amar de capul lui; că apoi se va închide poarta pe el și acolo va muri. Îi dăte străinul și un inel de aur și îi dăte: că dacă va da de vre-o primăjdie, să frece inelul, și acesta îl va mântui.

Băiatul, îndrăgostit cum era, întră pe poartă ajutat de străin. În peșteră scipia tot împregiurul lui, că se vedeți d-voastră,

peștera aceasta nu era o peșteră ca alte peșteri, ci era o adevărată comoară de tot ce e mai scump în lume.

Băiatul după ce a intrat în peșteră, s'a tot dus până în fundul ei cu mare băgare de seamă. Aici dăte de felinarul ruginit, îl luă în mână și haid' cu el până la poarta peșterii.

Bucuria străinului, care scia dela o vrăjitoare despre puterea de a face minuni cu felinarul, a crescut la vederea lui încât era aici să leșine.

Îi strigă băiatului să i-l predee, cu gândul, că dacă se va vedea cu el în mână, să închidă poarta pe băiat, ca astfel acolo să-și afle mormântul.

Băiatul pare-că a sciut gândul străinului viclean, că îi dăte: „Ți-l dau după ce mă ajuți să ies afară.“

Străinul însă nu a voit să-și întindă mâna, ci i'a dăte până de trei-ori să-și deie mai înainte felinarul și apoi îi va ajuta să iese, și deoare-ce băiatul nu a voit să-l asculte, străinul în necazul lui a închis poarta peșterii și s'a dus în lume, creșd că băiatul nu va mai vedea soarele.

Băiatul după ce se vedea singur în peșteră, începând a plânge și a se freca cu mâinile la ochi. Cum își ștergea el lacrimile, numai ce atinse inelul de aur de obraz și în dată se iviră înaintea lui trei duchuri și îl întrebă: „Ce poruncă ne dai, drag domnule nostru?“ Băiatul deși fricos, își aduse aminte

de vorbele ce le dăte cătră el străinul, când îi dăte inelul, și le porunci duchurilor să-l ducă până la mamă-sa acasă dimpreună cu felinarul și să mai iee cu ei și vre-o câteva petri scumpe din peșteră. Până ai bate în palme, băiatul era acasă cu tot ce le porunci el duchurilor.

După ce sosi acasă, îi povesti mamei sale toate nenorocirile ce era să-l ajungă din vina străinului, care după-cum dăte el cu socoteala, nu i'a fost frate, ci un om rău, că dacă i-ar fi fost frate n'ar fi vrut să-l omoare în peșteră.

Apoi îi arăte babei petrite scumpe, pe care le adusese cu sine din peșteră, dar' despre puterea inelului nu-i povesti nimic. Trimise el apoi pe baba în țîrg să vîndă din petri, ear' pe celelalte să le pună bine, că vor fi bune pentru Țile negre. Băiatul îi făgădui apoi babei, că de acum nu o să mai bată ulițele, că-i e frică să nu mai pățească ca și cu străinul acela, ci se va face băiat bun și ascultător. Baba acum ca nici-când altădată, se apucă să-și vîrne casa pe din lăuntru și pe din afară și se puse să facă rîndueală printre vase. După ce toate erau la locul lor, numai ce dăte cu ochii de felinar. Ba îl ia în mână, ba își face un ujug de paie și dăte să frece rugina de pe el. Dar' ce să vezi, abia frecă cu ujugul de vre-o două ori, și numai ce ieșiră înaintea babei o mulțime de duchuri mici și mari, care o întrebau:

„Ce poruncă ne dai, dragă doamnă noastră?“

Crisa ministerială în România.

Crisa de cabinet în România a intrat în alt stadiu. Dl. general Florescu este însărcinat cu formarea unui cabinet junimist. Despre antecedentele acestei faze cetin în „Epoca“ de ieri:

„Dl. Lascar Catargiu, neputând forma un cabinet de 8 miniștri fără a nemulțumi pe aceia față cu care a luat angajamente, a făcut acest fapt ne mai auzit, că a prezentat regelui ieri seara în loc de un cabinet de 8 miniștri o listă de 12 persoane. Printre aceste persoane sînt: Dd. Th. Kallimak, Dim. Brătianu, Gherassi, col. Lahovari, Apostoleanu, Mărzescu, Tzoni, Vernescu, Gr. Păucescu, Lascar Catargiu, N. Blaramberg. Dintre aceste persoane unele sînt absolut necunoscute; altele nu vor să primească și au fost prezentate regelui fără consimțământul lor. Dl. Gr. Păucescu nu primesc să intre în minister. Dl. Gherassi a declarat, că dacă îl vor face ministru, el trece granița. Dl. col. Lahovari a spus, că ca militar intră numai dacă regele îi va ordona să intre. Această listă dovedește ori neputința dlui Catargiu, ori dorința din parte-i de a face o farsă puțin deamă de un bărbat politic serios. M. S. regele a obiectat dlui Catargiu ieri seara, că asupra acestor nume va cere și avizul dlui președinte al senatului și că în orice caz roagă pe dl Catargiu să prezente un cabinet de 8 miniștri, ear' nu o listă de 12 persoane. Aici la 12 oare domnul Catargiu trebuie să aducă regelui răspunsul său.

„Se știe, că la cas când dl Lascar Catargiu s'ar arăta absolut neputincios de a forma un cabinet serios, s'ar constituit un minister sub președința președintelui senatului. Acest cabinet ar fi compus în mare parte din miniștri aparținând cabinetului Th. Rosetti.

„Oara 2. Dl Lascar Catargiu a ieșit dela palat la ora 1. Se afirmă, că dl Catargiu neputând forma un minister, a depus mandatul său în mâinile Maiestății Sale. Se vorbește de un minister sub președința dlui general Florescu.

„Oara 3. Dl general Florescu este însărcinat în mod oficial cu compunerea cabinetului.

„Telegraful Român“ din București publică deja și lista noului cabinet. După această listă, cabinetul s'a constituit astfel: General Florescu președinte fără portofoliu; Teodor Rosetti la interne; Carp la externe; Ghermani la finanțe; general Manu la război; Al. Lahovari la domenii; Maiorescu la culte; Al. Marghiloman la lucrări publice; Gr. Păucescu la justiție. A ieșit din fostul cabinet numai dl Știrbei și au intrat dnii general Florescu și Gr. Păucescu. Decret de dizolvare nu li s'a acordat, fiindcă au promis că vor avea majoritatea în camere.

Românismul în Bucovina.

Din incidentul alegerii cu 67 voturi a dlui cav. Goian de deputat al marilor proprietari din Bucovina contra baronului Hormuzachi, care a intrat numai 59 voturi, diarul „Schwarz-

gelb“ din Viena publică sub titlul „59 contra 67!“ un articol, care enunțând, că alegerea aceasta este numai rezultatul intervenirii guvernului, dar' nu adevărata expresiune a voinței alegătorilor români, continuă precum urmează:

„Și Românii din Bucovina s'au saturat în fine de politica dualistică, care în cele din urmă favorizează numai înbușarea maghiară și îngreunează starea fraților de un sânge din Transilvania și Banat. Se arată, că această politică în scopurile ei din urmă poate servi numai spre a consolida hegemonia maghiară și a o feri de orice sgduiri, ear' o asemenea politică din punctul de vedere românesc trebuie să o numim antinațională și anti-românească.

„Baronul Hormuzachi este dator numelui său renumit, este dator onoarei familiei sale și convingerilor sale proprii a nu se face complicele unei politici, care în cele din urmă este numai coadă polonismului și maghiarismului și nu ține cont în măsura cuvenită nici de interesele naționale, nici de cele bisericicești ale națiunii române. Rolul ce-l joacă reprezentanții națiunii române și ai bisericii gr.-or. în consiliul imperial din Viena este cu adevărat trist și rușinător.

„Ei petrec acolo ca pogozi muți și nici din incidentele cele mai importante n'au luat cuvântul în mod eficace nici pentru interesele poporului, nici pentru interesele bisericii lor. Ba ei au uitat într'atâtă calitatea lor de Români și greco-orientali, încât spre mirarea generală, au intrat într'un club cu tendințe străine și diametral opuse și nici idee nu au, cât de adânc au compromis prin aceasta capabilitatea lor de judecată politică.

„Situația Românilor din Bucovina lasă atât de mult de dorit. Biserica orientală a țării are în multe privințe să se plângă și mai ales de aceea, că i s'e refuză administrația autonomă a averii ei. Dar' deputații din Bucovina se mulțumesc a forma un fel de ballet parlamentar, care execută numai mișcări pantomimice la votări, ear' altcum sînt cu deservire muți. Însă rolul de surdomuți (*taubstumm oder taubdumm*, cum avea Nestroy obiceiul să îi chie) nu se potrivește pentru parlament. Și nici nu credem să fie misiunea națiunii române ortodoxe a face exerciții catolice-clericale în clubul lui Hohenwart.

„Poporul român în jumătatea monarhiei de preste Laita este scos din parlament. El n'are nici o tribună, de pe care să se poată plînge de apăsările și persecuțiile teribile, cărora este expus. Cu atât mai mult apasă asupra fraților de un sânge din consiliul imperial din Viena datorită de a se folosi de libertatea cuvântului, de care dispun, și a interveni cu dignitate și bărbăție pentru interesele românești foarte periclitare. Și în delegațiuni, unde are și un deputat din Bucovina scaun și vot și unde se discută adese cestiuni, care privesc și interesele cele mai vitale ale națiunii române întregi, s'a auzit cândva fie și numai un cuvânt în favorul și întru apărarea acestor interese?

„Nu, preste buzele paciente ale deputaților români din Bucovina nu iese nici un cuvânt de plîngere, nici un cuvânt gravaminos; ei își împlinesc datoria parlamentară și națională sculându-se sau șezînd la comanda generalismului clubului lor și se mulțumesc cu ambiția de a se plimba ca Demosteni muți prin istoria universală. Resultatul alegerii din urmă în curia marelui proprietăți este un *memento* pentru acești statisti parlamentari, care după o paradă de mai mulți ani pe coturul parlamentar n'au rostit încă nici frasă: „Căi sînt înșelați!“ 57 contra 67 — este un *menetekel* amenințător, care li s'a scris pe p-

rete și care sperăm că-i va trezi din retorica lor mută. Deputați, care au depus votul tăcerii, n'au ce căuta într'un parlament, locul lor este într-o mănăstire de trapisti.“

Abstracție făcînd chiar dela cazul concret, care a dictat diarului vienez acest articol, trebuie să accentuăm și noi, că în adevăr ar fi timpul suprem, ca frații noștri bucovineni, fiind într'o poziție cu mult mai favorabilă ca noi Români de sub coroana Stului Stefan, să se afirme în viața publică a monarhiei mai mult decum au făcut până acum. Causa românismului pretinde dela ei mai mult decum au făcut. Între împrejurările politice, care domnesc în țările reprezentate în consiliul imperial din Viena, nu încape nici o îndoială, că Românii bucovineni și cu deosebire reprezentanții lor parlamentari ar pute să exopereze multe pentru cauza românească, pentru cultura românească și pentru recunoașterea importanței cuvenite a românismului ca factor alcătuitor al monarhiei austro-ungare.

La cestiunea fondurilor grănițeresci românești dela Năsăud.

Ajunghînd în sfîrșit cestiunea fondurilor grănițeresci dela Năsăud pe terenul diaristice, prin care trebuie să se lămurească aceasta cât mai mult, voesc să dau onoratului public românesc istoricul acestor fonduri și se fac apoi câteva observațiuni. Mă bazez pe datele ce se află în „Instrumentul fundațional“ 14, făcut cu învoalea grănițerilor și semnat de 46 reprezentanți ai acestora încă la 1865, aprobat de capitanul districtului Năsăud (dl Alexandru Bohăd), apoi decătră metropolitul gr.-cat. (Excel. Sa I. Vancea), de ministrul de instrucțiune, subsemnat de Gedeon Tanárky (în numele ministrului), fost secretar de stat, mai târziu ales decătră Năsăudeni, — probabil ca răspăt, — deputat dietal. În sfîrșit acest instrument, prin înalta Sa decisiune a binevoit Preagrațos a-l aproba și Maiestatea Sa.

Mai târziu voiu vorbi mai în detal despre acest instrument fundațional, baza fondurilor grănițeresci.

I.

După datele istorice ce le avem, comunele din Valea-Rodnei, (adeacă de pe Someșul-mare, dela Monod în sus până la granița Bucovinei), în timpurile mai vechi au format un district de sine stătător sub numirea de: „*Districtus Rodnensis*“. Mai târziu s'a încorporat acest district la comitatul Dobăci, numărându-se locuitorii lui între nobilii din acel comitat și ca atari bucurându-se de toate drepturile și imunitățile garantate prin legile țării de atunci.

La anul 1472 s'au încorporat la orașul Bistrița, însă prelîngă rezervarea tuturor libertăților avute, de care nu numai nu s'au lipsit nici mai târziu, ci din contră s'au confirmat în ele atât decătră regele Matia Corvinul, cât și decătră regele Vladislav și Ludovic al II-lea, dîcîndu-se expres în respectivele documente, că locuitorii din valea Rodnei s'au aibă toate acele drepturi și privilegii, care le au și cetățenii Bistriței (Sași).

Asemenea au aparținut districtului Bistriței comunele Nușfalău și Sânt-Ioana din fostul cerc politic al Monorului.

Înființându-se la anul 1763 granița militară decătră împărăteasa Maria Theresia, comunele din valea Rodnei, precum și cele două din cercul Monorului s'au militarizat, formînd toate aceste laolaltă un district propriu militar, formînd adeacă: „Al II-lea regiment de graniță românească“, în numărul celorlalte regimente de graniță al 17-lea din Transilvania.

Locuitorii celorlalte comune din cercul Monorului au fost parte nobili, parte libertini, parte iobagi.

La anul 1764 s'au militarizat și s'au adnexat la districtul militar al Rodnei și prin împărăteasa Maria Theresia totdeodată s'au ridicat la stare liberală și cei de condițiune iobăgească.

Locuitorii comunelor din valea Borgoului în timpurile străvechi au fost libertini, în decursul timpului o parte s'a ridicat în statul nobilitar, ear' altă parte devenise în referență urbarială cu familia comitală Bethlen (tot de origine românească, maghiarizată însă astăzi cu totul), căreia erau obligați cu anumite prestațiuni, fără de a fi fost însă iobagi în înțelesul strîns al cuvîntului.

La a. 1783 această parte a populațiunii se transpuse decătră numita familie Bethlen, prelîngă desdaunare, regimului împărătesc, care militariză toată populațiunea Borgoului și o încorporă cu ceilalți militari grănițeri din valea Rodnei. Cu această ocaziune toată populațiunea din valea Borgoului se ridică la statul nobilitar prin patenta de militarizare, asemenea celorlalți grănițeri.

Prin această încorporare și prin crearea celor câteva comune nou se înmulți numărul comunelor militarizate la 44, care de aici încolo formară al doilea regiment românesc de graniță.

(Va urma.)

CRONICĂ.

Dela școalele din Brașov. Dl profesor Andreiu Bărsan a fost ales din partea eforiei școalelor române gr.-orientale în ședința din 6 l. c. de conector provisor al școalelor medii române gr.-orient. din Brașov.

La spitalul „Carolina“ din Cluj a fost numit din partea ministrului de interne medic secundar al acelu spital Dr. Gustav Gonorcih.

Sciri personale. Domnii Antoniu Mocsonyi, Vincențiu Babeș și Diamandi Manole au sosit cu trenul de aji dimineața în Sibiu.

Pentru studenții cari demonstrează. Ministrul nostru de justiție, recerac fiind de ministrul curiei Albin Csáky, a încredințat tribunalele din Budapesta și Cluj, ca ele să predea directorilor respective școale toate sentințele aduse contra universitarilor și studenților de gimnasil pentru scandalurile demonstrative. Directorii vor ave apoi să introducă cercetări disciplinare.

Declarații preste declarații. La redacțiunea noastră au mai sosit două declarații: una dela clerul protopopiatului gr.-cat. al Morlaței și alta dela preoțimea din protopopiatul gr.-cat. al Fărăgăului. Amîndouă exprimă „indignațiunea“ și „desaprobarea“ față cu conținutul articolului din „Tribuna“ Nr. 37 a. c. și încrederea și mulțumita față cu Excelența Sa părintele metropolit Vancea și consilierii sei. Luăm notiță și despre aceste declarații, dar' în întreg cuprinsul nu le putem publica. Adaugem și aceea, că în declarațiunea preoțimii din protopopiatul Fărăgăului se exprimă

și aderența față cu reflexiunile din Nrii 41—44 ai „Tribunei“ din anul curent.

Școala elementară de stat din Timișul-de-jos, după ce jămătate din școlari sînt bolnavi de bubat, a fost închisă din partea autorităților.

Castelul Meyerling. „Fremdenblatt“ spune, că la dorința Maiestăților Lor, în castelul dela Meyerling se va înființa un spital. Apartamentele locuite cândva de Archiducele Rudolf vor servi de locuință pentru o secție de femei din ordul Carmelite-nelor. Acest ord călugăresc de femei s'a născut din ordul de bărbăți al Carmeliților. Aceste călugărițe prin intrarea în ord, se despart cu totul de lume și nu li s'e permite să vină în atingere nici măcar cu cele mai de aproape rude, chiar dacă rudele sînt femei. Chilia în care a murit Archiducele se va schimba într'o capelă; ear' celelalte chilii ale castelului, despărțite prin zid de chiliele călugărițelor, se vor preface într'un asil pentru oamenii nedestoinici de lucru. Așa întreg castelul dela Meyerling va fi spital, asil și mănăstire.

Sinuciderea unui protonotar. Din Seghedin se scrie, că protonotarul orașului Seghediu, Paul Vass, s'a sinucis aruncându-se în Tisa. Unii vorbesc, că el a cădut din întemplant în riu; după toată probabilitatea însă, el cu intențiune s'a aruncat în Tisa.

Un manuscris al contelui Inliu Andrassy în muzeu. Contele Iuliu Andrassy a scris cu mîna proprie vorbirea, sa care a ținut-o Vineri în casa magnatilor. Acest concept l'a cerut Francisc Pulszky pentru muzeul național, ear' contele l'a dat.

Necrolog. Ioan de Naco, mare proprietar în Comloșul-mare, a răposat în Viena la 8/20 Martie în etate de 75 ani. Răposatul a trăit retras în castelele sale din Viena și Ischl. Cadavru lui a fost transportat în cripta familiară din Comloșul-mare.

Carmen Sylva. „Românul“ spune, că ieri, Mercuri, la 4 ore și jumătate d. a. regina României a invitat la palat un cerc literar, pentru a asista la ceîrea unor noue produse literare.

O societate pentru încurajarea artelor în România. Diarele din București spun, că acolo s'a format de curînd o societate pentru a susține avîntul ce-i iau tînele noastre elemente artistice, care s'au relevat cu ocaziunea celei din urmă expozițiuni. Persoanele care compun comitetul sînt dnii: N. Crețulescu, Dr. Calinderu, Grigorie Cantacuzino, C. Stăncescu și Dimitrescu Mirea. Acest comitet a ales un comitet de doamne, care s'a constituit sub președința dnei Elena Ferichide din dnel: Cornescu, S. Halfon, Ana Calenderu, Zoe Sturdza, Zoe M. Andrea, Coralia Sevescu, Protopopescu-Pache și Calyroe Chrisovelony.

Cestiunea clerului în Grecia. Guvernul grecesc e foarte încurcat cu cestiunea clerului, și această încurcătură servese de armă puternică în mîna opoziției. Iată incidentul, din care s'a născut aceasta: Murind metropolitul Atenei, guvernul a făcut, ca în sinod să se aducă la ordine șilei alegerea de metropolit, și ca nu cumva să se aleagă episcopul de Syra, candidat al opoziției, guvernul a recomandat un alt candidat, ear' episcopul de Syra vîdînd aceasta, a părăsit sala dîcînd, că guvernul îngerează. Nu l'a trebuit mai mult nici opoziției: ea a început acum pe toate tonurile să agite contra guvernului.

Eugène Chevreul, unul dintre cei mai mari chemici ai Franciei, a murit dîlele aceste în Paris. El s'a născut în 1786, a murit deci în etate de 103 ani.

Exregina Natalia va petrece până la 1 Iunie în Yalta, ear' preste vară se va muta la bunurile ei în Basarabia. Se vorbește, că în decursul verii Natalia se va întîlni cu tînerul rege Alexandru. Întîlnirea va ave loc la granița Basarabiei.

Ministru de interne din Iapan, contele Aritomo Samagata, după-cum spune „Pol. Korr.“, are să vină încurcînd și prin Ungaria. De cîtra timp el se află în Berlin, de unde va merge la Petersburg ear, de acolo va reîntoarce ca să vadă Viena și Budapesta.

Ceva despre vegetarianism.

Brașov, Aprilie 1889.

(Urmare și fine.)

M'aș expune nedreptății, de a m'ime se dîce, că ignorez intențiile bune ale cărții și nîsuințelor domnului Dr. George Popa, dacă m'aș pune să fac o comparație între dînsul și Hartmann. Dar' articolul dînsului și cel tradus din nemțese se asemănă: se ocupă cu aceeași temă, a hranei. Și din punctul meu de vedere articolul lui Hartmann este o temeinică critică a greșelii, așa dîce eu, ce autorul Merindei dela școală o face insistînd pentru vegetarianism. E o potrivire binevenită, că articolul acesta cuprinde unele răspunsuri directe la ideile împărțite de autorul român și că une-ori deschide perspective în viața poporului nostru; spre pildă pasagiul unde Hartmann discută firea psihică a popoarelor vegetariene.

Baba încremeni de frică la vedenia atator duchuri, dar' în curînd își veni în fire și strigă că puth cătră băiatul său, care se afla în grădina, să vină în casă. Băiatul și veni, și la întrebarea repetată a duchurilor: „Ce poruncă ne dai, drag domnul nostru“, el le dîce să-i aducă unele din petritele cele mai scumpe din peșteră. Până ar bate în palme, masa babei era încărcată de petri scumpe, în-cît până și casele din vecini scilipian. Baba bogată, ficiorul bogat, devenit acum om așe- dat, mai ales după-ce și creșcea într'o dîce ca în nouă și în nouă ca în nouă dîceci și-nouă, fi dîce babei să nu facă nici una, nici alta, ci să meargă la împăratul Roșu și să-i petească fata cea mai mică, care era odată și cea mai frumoasă din acel țînt. Baba încremeni la cuvintele băiatului, dar' vîdînd că n'are în-cîtro, o luă la drum și se îndreptă spre curțile împărătesci. Ajunșă la poarta curții, se aședă lîngă un stîlp și aici aștepta, că doară se va ivi careva din curteni și o va întreba, pe cine și ce așteaptă. Într'un târziu numai ce se umplu curtea de vînători, care așteptau pe împăratul pentru a-l însoți la vînat. Vînătorii în frunte cu împăratul și ple-cară în curînd la vînat, trecînd prelîngă baba, dar' fără a o întreba măcar ce vrea.

Așa se luă pe cale cătră casă. Aci fi povestii fiului său cele întemplete.

Acesta însă nu se mulțumi cu atîta, ci a doua dîce o mină din nou l'a împăratul. De astă-dată i-se întemplantă babei aceleași lucruri, cu aceea deosebire, că acum s'a postat lîngă păriletele din lăuntru al palatului. Aci a stat ea de dimineața până seara, fără a vedea măcar fața luminatului împărat. Băiatul tot țî-țîia de bucurie, gîndînd că babei de bună-seamă îi umblă bine și de aceea nu s'a re-întors încă acasă. Bucuria lui însă nu țînu mult, căci baba după-ce se înșeă cum se cade, intră în casă și-i povestii, că așteptarea l'a fost zadarnică.

A treia dîce bîtrîna n'are cap cu fiul său, care îi dîce, că dacă nu va merge și nu va peți pe fata împăratului, nu vor mai mânca pîne și sare împreună. Vîdînd baba, că n'are cap cu el, o luă din nou la drum cu unele petri scumpe ce i-le dete ficiorul, spre a le da împăratului drept cinste. Baba de astă-dată își luă inima în dîinți și se băgă în casă la împăratul. Împăratului i-se părea că o cunoaște și o întreba, cine e și ce voesc, că o mai vîduse și alaltăieri? Bîtrîna se plecă până la pămînt, apoi dete petritele scumpe împăratului, și după-ce îl rugă să nu fie supărat pe ea pentru îndrăzneala cea mare, îi povestii despre dragostea băiatului ei ce o are pentru fata mai mică a luminatului împărat și totodată o și peți pentru el.

Împăratul creșînd, că femeia asta i s'a pierdut mințile, îi dîce, că fata lui nu se va mărta decum după un astfel de om, care va fi în stare să facă în trei dîle dela curțile împărătesci și până la casa lui un pod de aur. Și deoare-ce împăratul scia, că ficiorul ei asta n'o poate face, dete drumul babei. Bîtrîna merse acasă, îi povestii băiatului dorința împăratului și totodată îi dîce băiatului să-i iee gîndul dela fata împăratului, că el tot nu-i va pute împlini porunca împărătească. Preste noapte, precînd bîtrîna dormia dusă, băiatul numai ce i-a felinarul din cuiu, îl freacă, și îndată i-se și arată duchurile, care îl întrebară: „Ce poruncă ne dai, drag domnul nostru?“ Băiatul apoi le spuse despre dorul împăratului și le porunci să facă un pod cu mult mai frumos decum i-l închipuesce împăratul.

Împăratul, căruia nici prin gînd nu-i plesnia, că băiatul bîtrînei va fi în stare să facă podul, dimineața până în dîiu se sculă și privi pe fereastră. Nu voia să-i creadă ochilor, cînd vîdîu frumosul pod de aur ce se întindea mărît dela curțile împărătesci și până la o căscioară din capătul satului învecinat, în care ședea baba cu copilul ei. Pe la prînzul mare băiatul trimise pe baba la împăratul cu plocane ca să-l întrebe, dacă e mulțumit cu podul și dacă e aplecat să-i dea fata?

(Va urma.)

Publicațiune.

Pe teritoriul Slimnicului se dă în arândă pășunatul pentru 800—1000 oi, începând de la **1 Septembrie** până la **St. George st. v.**

Condițiunile mai de aproape se pot afla în cancelaria comunală de acolo.

[708] 2-8

Primăria comunală.

INSTITUT TIPOGRAFIC IN SIBIIU.

Comasările

de

IOAN CORNEA,

inginer diplomat.

Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

INSTITUT TIPOGRAFIC IN SIBIIU.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

ARGHIR și ELENA.

Istoria

preafrumosului fecior de crain și a preafrumoasei fete măiestre cu părul de aur.

Adecă:

o închipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

Banca generală de asigurare mutuală „Transilvania“.

A XX-a adunare generală ordinară

va avè loc **Duminică în 14 Aprilie c. n. a. c.** la 3 oare după prânz în casa proprie a institutului (Strada Cisnădiei Nr. 5).

Obiecte de pertractare sînt:

1. Darea de seamă despre afacerile anului 1888.
2. Raportul comitetului de supraveghiere.
3. Întregirea consiliului administrativ.
4. Alegerea comitetului de supraveghiere.
5. Propuneri incurse.
6. Sortiri de obligațiuni ale fondului de întemeiere.

[702] 3-3

INSTITUTUL TIPOGRAFIC ÎN SIBIIU

recomandă:

Articul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886.

DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.) Prețul 12 cr. v. a.

Articul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Piperuș Pétu.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărășnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărășnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vântur-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1888.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				Budapesta—Arad—Teliuș				Teliuș—Arad—Budapesta				Copsa mică—Sibiiu			
Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt
Viena	11.10	8.—		București	4.40	7.30		Viena	11.10	2.—		Teliuș	11.24	3.—	1.42		Copsa mică	2.29	4.35
Budapesta	7.40	2.—	3.10	Predeal	9.42	1.14		Budapesta	8.20	9.05		Alba-Iulia	12.09	3.44	2.32		Șeica mare	3.02	5.05
Szolnok	11.06	4.05	7.35	Timiș	9.36	1.45		Szolnok	11.20	12.41		Vințul de jos	12.30	4.10			Loamneș	3.49	5.46
P. Ladány	2.02	5.47	5.30	Brașov	10.12	2.32		Arad	4.10	5.45		Șibot	1.01	4.43			Ocna	4.18	6.17
Oradea-mare	4.18	7.01	8.46	Feldioara	4.10	7.10		Glogovaț	2.17	4.30	6.—	Orăștia	1.32	5.13	11.—		Sibiiu	4.42	6.40
Vărad-Velence		7.11	9.18	Apatia	4.56	7.31		Györök	2.37	4.43	6.18	Simeria (Piski)	2.32	6.15	11.21				
Fugyi-Vásárhely			9.27	Agostonfalva	5.37	8.14		Pauș	3.19	5.07	6.38	Deva	2.52	6.35					
Mező-Telegd			9.44	Homorod	6.07	8.39		Radna-Lipova	3.43	5.19	6.51	Branicea	3.28	7.02					
Rév		7.41	10.21	Hașfalău	6.55	9.12		Conop	4.05	5.41	7.10	Ilia	3.55	7.28					
Bratca		8.10	11.38	Sighișoara	8.36	10.24		Soborșin		6.09	7.37	Gurasada	4.08	7.40					
Bucia			12.16	Elisabetopole	9.13	10.46		Zam		6.28	7.55	Zam	4.44	8.11					
Ciucia		9.04	1.57	Mediaș	9.56	11.19		Gurasada		8.31	9.41	Soborșin	5.30	8.46					
Huedin		9.34	3.11	Copsa mică	10.37	11.47		Ilia		8.55	9.58	Bérvava	6.27	9.33					
Stana			3.40	Micăsasa	10.59	12.02		Branicea		9.19	10.17	Conop	6.47	9.53					
Aghiriș			4.15	Crăciunel	11.37	12.25		Deva		9.51	10.42	Radna-Lipova	7.28	10.27	5.50				
Ghirbău			4.36	Teliuș	12.16	12.53		Simeria (Piski)	1.47	9.51	10.42	Pauș	7.43	10.42	6.13				
Nădăgel			4.58	Aiud	12.33	1.05		Orăștia	2.08	10.35	11.07	Györök	7.59	10.58	6.38				
Cluj		10.34	5.26	Vințul de sus	1.51	1.47		Șibot		11.09	11.37	Glogovaț	8.28	11.35	7.19				
Apahida	11.15			Uioara	2.18	2.08		Vințul de jos		11.39	12.—	Arad	9.17	12.31	7.38				
Ghirși	11.34			Cucerdea	2.48	2.30		Alba-Iulia		12.12	12.29	Szolnok	9.47	12.31	6.20				
Cucerdea	12.45			Apahida	2.56	2.37		Teliuș		12.29	12.46	Budapesta	2.32	5.12					
Uioara	1.30			Cluj	3.14	2.58				8.05	1.16	Viena	6.—	8.20					
Vințul de jos	1.45			Ghirși	5.56	5.—				8.59	1.16		3.—	6.05					
Aiud	2.07			Nădăgel	6.37	5.32													
Teliuș	2.26			Ghirbău	6.58														
Crăciunel	3.11			Aghiriș	7.14														
Blaj	3.24			Stana	7.29	6.11													
Micăsasa	3.54			Huedin	7.56														
Copsa mică	4.09			Ciucia	8.18	6.43													
Mediaș	4.21			Bucia	8.58	7.12													
Elisabetopole	5.11			Bratca	9.15														
Sighișoara	5.45			Rév	9.34														
Hașfalău	6.12			Mező-Telegd	9.53	7.51													
Homorod	7.32			Fugyi Vászrhely	10.25	8.17													
Agostonfalva	8.17			Vărad-Velence	10.47														
Apatia	8.37			Oradea-mare	10.57														
Feldioara	9.06			P. Ladány	11.04	8.42													
Brașov	9.45			Szolnok	11.19	8.47	10.50												
Timiș	1.55	5.37		Budapesta	1.15	10.08	1.33												
Predeal	2.53	6.20		Viena	3.29	11.51	3.29												
București	3.28	6.47			6.33	1.55	7.45												
	9.35	11.50			2.50	7.15	6.05												

Nota: Numerii încadrati cu linii groase înseamnă oarele de noapte.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acțiuni în Sibiiu, sub responsabilitatea lui Michail Gerula.